

РЕШЕНИЕ

№ 2413

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 15.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **11693** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.68, ал.1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр/.

Образувано е по жалба на „Обединена българска банка“ АД срещу Решение № 380/09.11.2023г. на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, петчленен разширен заседателен състав, като решението се оспорва в частта, с която на основание чл.65, т.5 ЗЗДискр е установено, че жалбоподателят е осъществил дискриминация по см. на чл.4 ЗЗДискр вр. § 1, т.7 ДР ЗЗДискр по признак „гражданство“ и „произход“ по отношение на Д. Ш. и свързаното лице К. Ш. – неин син и е допуснал нарушение по чл.37, ал.1 ЗЗДискр, във връзка с което е дадено задължително предписание на основание чл.47, т.4 ЗЗДискр и на основание чл.80, ал.2 вр. чл.4, ал.1 ЗЗДискр е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева.

Жалбоподателят моли за отмяната на решението в оспорената част като незаконосъобразно – постановено при наличието на отменителните основания по чл.146, т.3, 4 и 5 АПК. Като нарушение на административнопроизводствените правила се сочи, че комисията не е обсъдила всички възражения на жалбоподателя. Направените от нея изводи не кореспондират с установените по преписката факти. Не било вярно твърдението, че е безспорно обстоятелството, че заинтересованата страна е посетила офис на банката и че е представила документи, чието приемане е било отказано, поради наличието на руско гражданство на лицето. В рамките на

производството се установило, че нито К. Ш., нито неговите родители са подали сигнал, запитване или друго заявление във връзка с услугите, предлагани от банката, вкл. за откриване на сметка „За ученици“ в офис на банката или по някой от официалните канали за комуникация, вкл. не била използвана опцията за откриване на сметка чрез онлайн платформата на банката. Оспорва се твърдението, че от телефонен разговор, проведен с контактния център на банката ставало ясно, че от нея са въведени вътрешни правила за отказ от обслужване на руски граждани. В рамките на производството комисията не събрала доказателства за гражданството на К. Ш., нито установила гражданскоправния му статут. Не били обсъдени в цялост и условията на откриване на сметка „За ученици“ – съгласно чл.3 от тях сметката се откривала само на физическо лице български гражданин на възраст между 14 и 18 години, което не е поставено под пълно или ограничено запрещение и което е със статут на ученик в учебно заведение в страната или в чужбина. На българско гражданство се приравнявали и случаите с разрешение за постоянно пребиваване в държава членка на ЕС или карта за пребиваване на член на семейството като в този случай било необходимо и представянето на национален документ за задгранично пътуване, ведно с разрешително за пребиваване. При анализ на тези общи условия за откриване на сметка от вида на процесната комисията щяла да установи, че банката не е предвидила специфични ограничения, отклоняващи се от действащото законодателство по отношение на руски граждани. Комисията неправилно оценила установените в производството факти, което довело и до неправилно приложение на материалния закон – приела, че е налице дискриминация по предположение.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк.С., която претендира присъждане на разноски.

Ответникът КЗД, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание. От процесуалния му представител юрк.К. по делото е депозирано писмено становище, с което оспорва жалбата като неоснователна и моли тя да бъде отхвърлена. Намира, че комисията е осигурила пълно и всестранно разкриване на обстоятелствата по образуваното пред нея административно производство като при постановяване на оспореното решение не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Д. Ш., редовно и своевременно призована, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. В писмен отговор оспорва основателността на жалбата като намира, че решението не страда от визирани в нея пороци. Посочва, че в рамките на развитото се пред КЗД производство в нито един момент представителите на жалбоподателя не са оспорвали, че тя е посещавала офис на банката, напротив твърдели, че е извършена вътрешна проверка и са взети показания от обслужващия служител. По отношение на проведения телефонен разговор било ясно, че служителите са действали въз основа на вътрешни правила, забраняващи обслужването на граждани на Руската федерация, което обстоятелство било обективизирано в протокол на подадения от банката запис на разговора. Дали е установена самоличността на лицето, което се е обадило, намира, че е без значение, при положение, че не се отрича горепосочения факт, а последния обективизира дискриминационно поведение. Подаването на жалба до съответния икономически оператор намира, че е право на потребителя, а не негово задължение. Не било вярно твърдението, че не е изяснено гражданството на заинтересованата страна и нейният

син, тъй като от банката били изискани документи, които г-жа Ш. представила. Позоваването на Вътрешните правила за откриване на сметка „За ученици“ намира за неотнормено, тъй като същите биха имали отношение, ако заявлението е било прието и не е било уважено, какъвто процесният случай не е. Посочва, че към момента /02.01.2024г./ е придобила статута на български гражданин.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбите, доводите на страните в съдебно заседание и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Оспореното решение е издадено в производство по реда на Раздел I „Производство пред Комисията за защита от дискриминация“ – чл.50 - 70, Глава четвърта „Производство за защита от дискриминация“ на ЗЗДискр. Съгласно чл.68, ал.1 ЗЗДискр решенията на комисията подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването им на заинтересуваните лица.

Видно от приложените по преписката доказателства, оспореното решение е съобщено на жалбоподателя с писмо с известие за доставяне, получено на 16.11.2023г., а жалбата срещу него е подадена по пощата на 29.11.2023г.

Предвид това съдът приема, че жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно чл.48, ал.1 и 2 ЗЗДискр комисията разглежда и решава заведените пред нея преписки в заседателни състави, които се определят от председателя на комисията като той определя постоянни състави, които се специализират в материята по дискриминация на етническа и расова основа; на основата на пол; на основата на други признаци по чл.4, ал.1. Според ал.3 на чл.48 ЗЗДискр случаите на множествена дискриминация се разглеждат от разширен състав от петима членове.

В настоящия случай комисията е сезирана с жалба вх.№ 44-00-3695/07.11.2022г. от Д. Ш., в която тя описва извършено спрямо нея дискриминационно деяние на основа на признаците раса, народност, етническа принадлежност и гражданство по произход, изразяващо се в отказ за предоставяне на услуги от „КЕЙ БИ СИ БАНК България“ ЕАД и по-конкретно отказ на служители в банков клон на [улица].

С оглед това, с Разпореждане № 12/09.01.2023г. на председателя на КЗД преписката е разпределена на петчленен състав, състоящ се от Н. А., В. С., О. К., С. Й. и П. К.. Със Заповед № 12-11-1526/24.08.2023г. на председателя на КЗД Н. А. е заменен от С. С., а със Заповед № 12-11-1607/13.09.2023г. е наредено З. Д. да замести П. К. като член на състава в насроченото за 20.09.2023г. заседание. Преписката е разгледана по същество и е обявена за решаване именно в този състав, съответно решението, предмет на обжалване е подписано от неговите членове, взели участие в заседанието. Предвид това съдът приема, че не са налице основания за обявяване нищожност на оспорения

акт.

Решението е постановено в изискуемата писмена форма като съдържа задължителните реквизити, регламентирани в ал.2 на чл.59 АПК. Резултатът от производството пред КЗД е писмено обективиран в нарочен акт, в който са посочени наименованието на органа, който го е издал, фактическите и правните основания за издаването му, разпоредителна част, както и пред кой орган и в какъв срок решението може да се обжалва. Посочени са фактическите и правните основания за приемането му, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност от съда.

Производството пред КЗД е регламентирано освен в приложимия специален закон и в Правила за производството пред Комисията за защита от дискриминация /ППКЗД/, приети с Решение от 11.10.2005г. на КЗД. Съгласно чл.50, т.1 ЗЗДискр производството пред КЗД започва по жалба на засегнати лица, от което право се е възползвала заинтересованата страна Д. Ш.. Спазени са разпоредбите на чл.51, чл.52 и чл.54 ЗЗДискр, доколкото не са налице пречки за образуване на производство и не са изтекли три години от извършване на нарушението. С разпореждане по жалбата е образувана преписка, разпределена на петчленен заседателен състав, съобразно посочените от Ш. защитени признаци. Съставът е определил измежду членовете си председател и докладчик като последният въз основа на извършеното проучване е идентифицирал страните по оплакването, уведомил ги е за разпределената от закона доказателствена тежест, изготвил е доклад. За насроченото открито заседание по преписката страните са своевременно уведомени, на същите е предоставена възможност да изразят становище по доклада и доказателствата, както и да ангажират допълнителни такива. Проучването е проведено в съответствие с направените оплаквания, събрани са относимите към случая доказателства, същите са анализирани в мотивите на административния акт, съответно същият е издаден при изяснена фактическа обстановка. За проведеното открито заседание по преписката е съставен протокол, в който са обективирани извършените от страните процесуални действия, а решението на комисията е обективирано в изискуемата писмена форма, както се посочи по-горе. Установеното по делото сочи, че ответникът по оспорването не е допуснал нарушение на чл.35 АПК – актът е издаден след като са събрани всички допустими и относими към случая доказателства като въз основа на техния подробен анализ са направени изводите по приложение на материалния закон. Последните съдът намира, че съответстват на приложимите материалноправни разпоредби.

В сезиращата административния орган жалба е посочено, че на 03.11.2022г. около 9,30 часа Д. Ш. е посетила офис на „КЕЙ БИ СИ БАНК България“ ЕАД - банков клон на [улица] [населено място] с намерението да открие банкова сметка и да заяви издаване на банкова карта на името на сина ѝ К. Ш. с ЕГН [ЕГН]. Това се налагало тъй като същият е приет да се обучава в държавна форма на обучение в 8 клас в 3 СУ „М. Д.“ и за да получава стипендия за успех е необходимо да разполага с банкова сметка. При сходни обстоятелства преди това в същия банков офис била открита сметка на другия ѝ син И. Ш.. Г-жа Ш. обаче била отпратена от служителка в банковия офис, а от управителя ѝ било разяснено, че от м.март 2022г. дружеството е взело решение да не предоставя банкови услуги на руснаци и руски граждани поради създалата се ситуация във връзка с конфликта в У.. Било ѝ отказано приемането на заявление за откриване на банкова сметка. Посочва, че пребивава в България от 15.03.2012г. като за този период е сключила брак и е родила две деца с българско гражданство. Успешно развивала търговска дейност и се доказала като достоен член

на обществото. Владеела освен руски, български и английски език и имала висше образование. Подобно отношение посочва, че я наранява емоционално, а подобни прояви на дискриминация намира за обидни, както за нея, така и за семейството ѝ. Отделно от това посочва, че същите представляват закононарушение, тъй като 33Дискр забранява дискриминацията на основата на признаците по чл.4, ал.1. Позовава се и на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2022/328 на Съвета от 25.02.2022г. за изменение на Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителните мерки с оглед действията на Русия, дестабилизиращи положението в У., в частност разпоредбата на чл.5б, съгласно който се забранява приемането на депозити от руски граждани или пребиваващи в Русия физически лица или от установени в Русия юридически лица, ако общата стойност на депозита надхвърля 100 000 евро при дадена кредитна институция. Освен, че случаят не попада в приложното ѝ поле, според Ш. в случая е налице дерогация на забраната по отношение на лица граждани на държава членка или физически лица, притежаващи разрешение за временно или постоянно пребиваване в държава членка. В случая обаче не бил посочен нормативен акт, на който се основава отказа за приемане на заявлението за откриване на банкова сметка на сина ѝ, нито били посочени вътрешни правила, по силата на които се отказва извършването на услугата. Отказът бил направен устно, което допълнително възпрепятствало упражняването на правото на защита. Поради тази причина г-жа Ш. помолила съпруга си да се обади в Центъра за обслужване на клиенти като след проведен разговор /записан от търговския оператор/ в продължение на 9 минути, той бил уведомен, че такава е политиката на банката.

С допълнение, изпратено по електронна поща на 22.12.2022г., г-жа Ш. е конкретизирала в изпълнение на дадените от ответника указания, че подава жалбата си срещу юридическото лице „КЕЙ БИ СИ БАНК България“ ЕАД в качеството му на кредитна институция по см. на чл.2, от Закона за кредитните институции за осъществено спрямо нея и сина ѝ дискриминационно третиране, основано на признаците по чл.4, ал.1 33Дискр гражданство, произход и етническа принадлежност.

С допълнение, постъпило при ответника на 27.02.2023г. г-жа Ш. е представила копие от личната си карта, като е уточнила, че към този момент е единствено с руско гражданство и разполага със статут на постоянно пребиваваща в Република България, по произход е етническа рускиня. Представила е и копие от лична карта за продължително пребиваване в страната, издадена на сина ѝ К. Ш.. Посочила е, че не може да представи писмени доказателства във връзка със случая като моли да бъде изискан от комисията направеният от банката запис на разговора, проведен от съпруга ѝ, в който е потвърдено, че банката има вътрешни правила, по силата на които не обслужва руски граждани.

С писмо от 02.03.2023г. комисията е изисквала становище на БНБ по случая.

Същевременно жалбата е изпратена на насрещната страна за становище и представяне на доказателства в 7-дневен срок от съобщаването с писмо изх.№ 50-00-37/02.03.2023г. Със същото писмо е изискан и разговора, проведен между съпруга на жалбоподателката и служител от контактния център на банката.

На 14.03.2023г. в КЗД е депозирано становище по жалбата от „КЕЙ БИ СИ БАНК България“ ЕАД, с което уведомяват, че по случая е извършена проверка, при която е установено, че Д. Ш. е дългогодишен клиент на банката; нейният непълнолетен син И. Ш., гражданин на Руската федерация, с разрешение за постоянно пребиваване в Република България също е клиент на банката от 2021г. Не им е известно за

конкретния случай, тъй като от К. Ш. няма подадена жалба. Представен е запис на телефонния разговор като се твърди, че обадилото се лице е анонимно и се е държало грубо и арогантно, при което служителката не е успяла да вникне в проблема, а го е насочила да подаде жалба. Посочва се, че банката има право да откаже сключване на договор за предоставяне на банкови услуги при наличието на определени обстоятелства.

Аналогично становище е изразено от БНБ.

Докладчикът по преписката е изготвил доклад по случая като са призовани страните за насроченото открито заседание на 20.09.2023г.

На 20.09.2023г. е депозирано становище от „Обединена българска банка“ АД – правопреемник на „КЕЙ БИ СИ БАНК България“ ЕАД, в което се оспорва жалбата на г-жа Ш. като се посочва, че банкова сметка може да се открие в банков офис или онлайн, а анонимно това не може да стане. Насочва се вниманието върху проведените телефонен разговор като се твърди, че не е подадена жалба до банката. За проведеното заседание е съставен протокол, в който е обективизирано решението на комисията, а именно преписката е обявена за решаване, след като случаят е приет за изяснен от фактическа страна. Последвало е издаването на оспорения акт, с който комисията приема, че ответната страна не е осъществила дискриминационно третиране по признак „етническа принадлежност“, доколкото за установяването му по отношение на Д. Ш. и свързаното с нея лице К. Ш. не са представени доказателства, а етническата принадлежност не е еднозначна на гражданството. Прието е, че с възпрепятстването на Д. Ш. да открие банкова сметка на сина си единствено поради факта, че е руска гражданка, ответната страна е осъществила спрямо нея нарушение на принципа за равно третиране на основата на признаците гражданство и произход.

От така установеното и доказателствата, съдържащи се в административната преписка се опровергава твърдението на жалбоподателя, че в производството пред нея КЗД не е събрала доказателства за гражданството на К. Ш., нито е установила гражданскоправния му статут. На л.53 по делото се съдържа копие на паспорта на К. Ш., от което се установява безпротиворечиво, че същият е гражданин на Руската федерация. На л.54 по делото е представено копие от разрешение за постоянно пребиваване на лицето в Република България като член на семейство на български гражданин, издадено на 05.04.2019г. с валидност до 24.09.2023г. Представено по административната преписка е и копие от паспорта на Д. Ш., установяващо руското ѝ гражданство, както и разрешение за постоянно пребиваване на територията на република България /л.51 и 52/. С оглед обстоятелството, че К. Ш. е [дата на раждане] то към 03.11.2022г. той е навършил 14 години и съгласно българското законодателство е със статут на непълнолетно лице, с оглед което може да извършва правни действия със съгласието на родителите си, а самостоятелно може да сключва обикновени дребни сделки за задоволяване на текущи нужди и да разполага с това, което е придобил със своя труд – чл.4 ЗЛС. Сключването на договор за предоставяне на банкова услуга – откриване на банкова сметка, не попада сред посочените изключения, съответно това може да бъде осъществено със съгласието на родителя – в случая заинтересованата страна Д. Ш..

Именно в това си качество г-жа Ш. е посетила банковия офис на жалбоподателя с посочената по-горе цел, където ѝ е отказано приемане на заявлението за откриване на банкова сметка. Това нейно действие съдът намира за доказано с оглед съдържанието на приложения от жалбоподателя по делото запис на разговора, проведен между съпруга на Д. Ш. и служителка на банката от контактния център. Доказано намира съдът и твърдението на г-жа Ш., че е отказано приемане на заявлението за откриване на банкова сметка единствено поради обстоятелството, че тя е гражданка на Руската федерация. Посоченото обстоятелство се потвърждава от същия запис, в който служителката на банката не отрича, а напротив потвърждава, че към момента /03.11.2022г./ не обслужват хора с руско гражданство /л.23 по делото/.

Обстоятелството, че заявлението на заинтересованата страна не е прието от служителите в банката е пречка за представяне на писмени доказателства от нейна страна в потвърждение на изложеното в сезиращата КЗД жалба. Този отказ на банката обаче, не може да бъде противопоставян на лицето, на което е отказала извършване на банкова услуга с твърдение, че не представя писмени доказателства за извършването му. Извод за отсъствие на твърдения факт не може да бъде почерпен и от обстоятелството, че Д. Ш. не се е възползвала от възможността да подаде заявление за откриване на банкова сметка и по електронен път, след като ѝ е отказано приемането му в банковия офис или от обстоятелството, че не е подала жалба срещу отказа на банковия служител да приеме заявлението ѝ под претекст, че не обслужват руски граждани, тъй като липсва нормативно изискване да бъдат изчерпани посочените от жалбоподателя възможности, за да бъде сезирана КЗД, а от друга страна и така обективираният в административната жалба отказ разкрива признаците на акт на неравносечно третиране.

С разпоредбата на чл.4, ал.1 ЗЗДискр се забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. Забраната за дискриминация действа спрямо всички при упражняването и защитата на предвидените в Конституцията и законите на Република България права и свободи /чл.6, ал.1 ЗЗДискр/. Според ал.2 на чл.4 ЗЗДискр пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал.1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. Според дефиницията по § 1, т.7 ДР ЗЗДискр "Неблагоприятно третиране" е всеки акт, действие или бездействие, които водят до по-малко благоприятно третиране на едно лице спрямо друго въз основа на признаците по чл.4, ал.1 или могат да поставят лице или лица, носители на признак по чл.4, ал.1, в особено неблагоприятно положение в сравнение с други лица. Според разпоредбата на чл.37, ал.1 ЗЗДискр не се допуска отказ от предоставяне на стоки или услуги, както и предоставянето на стоки или услуги от по-ниско качество или

при по-неблагоприятни условия, на основата на признаците по чл.4, ал.1. В конкретния случай от доказателствата по делото се установява, че Д. Ш. и свързаното лице К. Ш. са били третираны по-неблагоприятно в сравнение с други лица – обърнали се за предоставяне на услуги от банката, единствено поради обстоятелството, че са граждани на Руската федерация, което обоснова извод за основателност на приетото от административния орган, че е налице дискриминационно третиране на основата на признаците гражданство и произход.

Действително банката би могла да откаже предоставяне на исканата услуга без да обосновава причините за това на основание чл.2, ал.6 от Наредба № 3/18.04.2018г. на БНБ за условията и реда за откриване на платежни сметки, за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти, но само ако не става въпрос за платежна сметка за основни операции по чл.119, ал.5 вр. чл.118, ал.1 от Закона за платежните услуги и платежните системи /ЗПУПС/. В случая обаче банката не се е позовала на това свое право, а е отказала въобще да приеме за разглеждане заявлението за откриване на банкова сметка. Неотносимо е в случая позоваването на Общи условия за водене и обслужване на сметка „За ученици“, тъй като не става въпрос за отказ за откриване на такава сметка, а за отказ за приемане на заявление за откриване на банкова сметка.

Съгласно чл.9 ЗЗДискр, в производство за защита от дискриминация, след като страната, която твърди, че е дискриминирана, представи факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че принципът на равно третиране не е нарушен. Изложените от Д. Ш. факти и приложените доказателства във връзка с тези твърдения навеждат на основателно предположение за извършена спрямо нея дискриминация. С оглед посочената норма в тежест на ответната страна по преписката – банката, е да докаже, че не е нарушила принципа на равно третиране при отказа да бъде прието заявлението на физическото лице за откриване на банкова сметка със специфична цел, единствено поради неговото гражданство и произход. Ответната страна и жалбоподател в настоящото производство не се е справила с разпределената ѝ от закона доказателствена тежест. Правилно от административния орган е посочено, че в случая, освен посоченото, не са налице предпоставки за ограничаване и рестриктивно третиране на г-жа Ш. с оглед спецификата на правоотношенията, развиващи се към момента със субекти – граждани на Руската федерация. Съгласно чл.5б, §1 от Регламент (ЕС) 2022/328 на Съвета от 25 февруари 2022 година за изменение на Регламент (ЕС) № 833/2014 относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в У., се забранява приемането на депозити от руски граждани или пребиваващи в Русия физически лица, или от установени в Русия юридически лица, образувания или органи, ако общата стойност на депозитите на физическото или юридическото лице, образуванието или органа надхвърля 100 000 евро при дадена кредитна институция. Съгласно § 2 с.р., параграф 1 не се прилага за гражданите на държава членка или за физическите лица, притежаващи разрешение за временно или постоянно пребиваване в държава членка. По

силата на последната разпоредба и притежаваните от Д. Ш. и К. Ш. разрешения за постоянно пребиваване на територията на Република България, посоченото ограничение по § 1 не е налице по отношение на тях, освен, че не се касае за депозит, надхвърлящ 100 000 евро. Следва да се отбележи, че дори така посочената забрана по чл.5б, § 1 може да бъде игнорирана при положение, че е налице някое от условията, визирани в чл.5в, § 1 - компетентните органи могат да разрешат приемането на такъв депозит при условия, които сметнат за уместни, след като установят, че приемането му е: а) необходимо за задоволяване на основните нужди на физическо или юридическо лице, образувание или орган, посочен в член 5б, параграф 1, както и на член на семейството на негова издръжка, включително за хранителни продукти, наем или ипотечен заем, лекарства и медицинско обслужване, данъци, застрахователни премии и такси за комунални услуги; б) предназначено изключително за плащането на непрекомерни хонорари за професионални услуги или за възстановяването на направени разходи за предоставени правни услуги; в) необходимо за извънредни разходи, при условие че най-малко две седмици преди да издаде разрешение, съответният компетентен орган е уведомил компетентните органи на другите държави членки и Комисията за основанията, поради които смята, че следва да бъде дадено въпросното разрешение; или г) необходимо за официални нужди на дипломатическа мисия, консулска служба или международна организация.

В съответствие с правомощията по чл.65, т.3 и т.4 ЗЗДискр КЗД, след като е приела, че „КЕЙ БИ СИ БАНК България“ ЕАД е осъществило дискриминация по см. на чл.4 ЗЗДискр вр. § 1, т.7 ДР ЗЗДискр по признаци „гражданство“ и „произход“ по отношение на Д. Ш. и свързаното лице К. Ш. и е нарушило забраната по чл.37, ал.1 ЗЗДискр, е дала задължително предписание по чл.47, т.4 ЗЗДискр и на основание чл.80, ал.2, вр. чл.4, ал.1 ЗЗДискр е наложила имуществена санкция в размер на 1000 лева. Правомощията си комисията е упражнила законосъобразно, съгласно установените по преписката факти и направените въз основа на тях изводи. Последната разпоредба /чл.80, ал.2, вр. чл.4, ал.1 ЗЗДискр/ предвижда, че който не изпълни задължение, произтичащо от този закон, се наказва /в случаите, когато това е юридическо лице/ с имуществена санкция в размер от 250 до 2500 лева. В настоящия случай размерът на санкцията е определен на 1000 лева, който размер съответства на тежестта на извършеното нарушение.

Съдът намира за законосъобразно и решението в частта на даденото задължително предписание – при обслужване на лицата с руско гражданство „Обединена българска банка“ АД да съблюдава императивните правни норми, действащи в Република България, с оглед недопускане на дискриминация по признак „гражданство“ и „произход“ по отношение на Д. Ш. и свързаното лице К. Ш.. Допуснатата грешка в съдържанието на предписанието – посочването и на друго лице, касателно застрахователна услуга, има технически характер и не влияе върху законосъобразността на приложената принудителна административна мярка, тъй като е идентифициран задълженият субект и действията, които следва да предприеме.

Въз основа на горното съдът намери жалбата за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора следва на ответника да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер следва да бъде определен на 100 лева, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.
Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Обединена българска банка“ АД срещу Решение № 380/09.11.2023г. на Комисията за защита от дискриминация.

ОСЪЖДА „Обединена българска банка“ АД да заплати на Комисията за защита от дискриминация сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: